

ما باید همه یکصدا شویم و؛ از ما صدائی غیر از صدای ایران در نیاید. (دکتر محمد مصدق)

امتیازنامه های استخراج نفت و ساختن راه آهن در ایران که در دوران پادشاهان قاجار به بیگانگان داده شده بود نه تنها تمام ثروت زیرزمینی ایران را در کف چپاولگران انگلیسی و روسی قرار می داد، بلکه ایران را به مستعمره بیگانگان مبدل می ساخت (نگاه کنید به اینگونه امتیازنامه ها در کتاب " طلای سیاه یا بلای ایران ") در:

<https://www.chebayadkard.com/ketabkhaneh/nehzadmelli/tala/book01/html/p0001a.html>

زنده یاد دکتر محمد مصدق از روزهای جوانی عزم خود را برای رهانیدن ایران از عواقب مسموم امتیازنامه های قاجاری و برای رهانیدن ایران از چنگال بیگانگان انگلیسی و روسی جزم کرده بود تا قدم به قدم ایران را به سوی " استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی " سوق دهد.

انگلیس و روس ایران را به محل مسابقه امتیاز گیری و سلطه برای چپاولگری ها و تجاوزات خود مبدل ساخته بودند به طوری که شاهان قاجار مراتب امتیاز دادن به روسیه را تا قبل از امضای آن امتیازنامه از انگلیس پنهان کرده و هنگام امتیاز دادن به انگلیس مراتب را از روسیه پنهان می داشتند.

زنده یاد دکتر محمد مصدق برای متوقف نمودن این مسابقه دادن و اینگونه امتیازدهی ها برنامه "سیاست موازنه منفی" را در مجلس چهاردهم با تمام مشکلاتی که با آن روبرو بود عملی کرد. (برای آگاهی یافتن از جزئیات نگاه کنید به دو لینک زیر)

<https://www.chebayadkard.com/ketabkhaneh/nehzadmelli/movazeneh1/book01/html/p0000a.html>

<https://www.chebayadkard.com/ketabkhaneh/nehzadmelli/movazeneh2/book01/html/p0000a.html>

دکتر مصدق در جلسه یازدهم آذرماه ۱۳۲۳ طرح " تحریم امتیاز نفت " را مطرح کرد. آقای عبدالله راستگو در کتابی با عنوان « فریاد خلق »:

<https://www.chebayadkard.com/chebayadkard/sokhan/20100517/faryade-khalgh1.pdf>

چنین آورده است که:

این طرح دولت را برای همیشه از انجام هر نوع مذاکراتی برای دادن امتیاز نفت و امضاء قرارداد امتیاز نفت منع و مجازات تخلف از این امر را حبس مجرد از سه تا ده سال تعیین میکرد و تنها اجازه میداد که دولت در باره فراهم آوردن وسائل استخراج و فروش نفت مذاکره کند. اثرات اولیه این قانون متوجه شوروی میشد که در آن زمان هیأتی را بریاست س.ای. کافتارادزه، معاون کمیساریای ملی امور خارجه شوروی سوسیا لیستی بایران فرستاد و خواهان دریافت امتیازی برای استخراج و بهره برداری از نفت شمال ایران بود و سپس متوجه امریکائیان میگردد که درست قبل از ورود کافتارادزه با درخواست مشابهی مشغول چنین مذاکراتی بودند موقتاً با ورود روسها کنار رفته و در انتظار فرصت ساکت نشسته بودند. مصدق در اینجا از مخالفت عناصر دست راستی مجلس با شوروی استفاده کرد و همراه با اقلیت که تحت رهبری وی اقدام مینمود این طرح را به تصویب رسانید. بدیهی است که نمایندگان عضو فراکسیون حزب توده که خواهان پیشرفت نوعی دیگر از سیاست خارجی در ایران بودند از دادن رأی امتناع ورزیدند. بدنبال تصویب این طرح افراد و دستجات و جراید تابع حزب توده و پیرو سیاست شوروی انتقادات و حملات شدیدی را علیه مصدق شروع نمودند از جمله روزنامه آژیر در شماره ۲۲۱ مورخ ۱۴ آذرماه ۱۳۲۳ چنین نوشت:

« . . . شما به املاک و دارائی خود بیشتر از منافع ملت علاقه دارید، شما از بزرگترین ملاکین این کشور میباشید اغلب لوایح تقدیمی شما روی حفظ منافع طبقه ملاکین بوده است. شما از آزادی ملت می ترسید، شما از دوستی اتحاد جماهیر شوروی بیمناک میباشید، شما اگر واقعاً ملت پرست هستید و واقعا میخواهید فداکاری کنید بفرمائید این گوی و این میدان ... نبردر را از اینجا آغاز کنید امتیاز مضر داری را لغو نمائید شما واقعا اینقدر ساده " هستید که خیال میکنید خواهند گذاشت با سرمایه داخلی نفت استخراج بکنید - آیا در حقیقت شما از اوضاع ایران اطلاع ندارید؟ نمیدانید که کمپانی نفت جنوب تاچه اندازه ریشه های خود را بزندگی جامعه مردم ایران فرو " برده است؟ »

مصدق جواب این مطلب و سایر کسانی را که بعلت سیاست انترناسیونالیستی و سوسیالیستی دادن امتیاز را به شوروی مضر میدانستند و او را مرتجع و مالک مینامیدند در سخنان قبل از دستور خود در جلسه ۲۸ آذر ۱۳۲۳ مجلس چنین گفت:

« هر کس در این روز و در این مملکت بخواهد بوطن خود خدمت " کند و هرکس که بخواهد منافع این جامعه را حفظ کند از دو " طرف مورد خطاب است. یک وقت روزنامه های دست راست بمن دشنام میدادند و روزنامه های دست چپ بشهادت اوراق خود مرا تحسین مینمودند . امروز برای پیشنهادی که من بمجلس نموده ام اولی ها ساکتند و دومی ها انتقاد مینمایند و هرکدام میخواهند که من هرچه میگویم بمنافع آنها باشد. از روزی که شرکتهای خارجی برای گرفتن امتیاز استخراج نفت " " به ایران آمده اند و از روزی که آقای ساعد نخست وزیر در مجلس اظهار نمود که راجع به

نفت با آنها مذاکره میکنم (مقصود امریکائیان است) چون من با هر امتیازی قویاً " مخالف بودم ، تصمیم گرفتم که هر وقت موقع رسید مخالفت نمایم »

مصدق سپس اضافه میکند که کلیه پیشنهادات وی در این جهت بوده است که شوروی بتواند با کمک به استخراج نفت توسط ایرانی خریدار نفت ایران شود و نه صاحب امتیاز آن بطرزی که رویه دول استعماری است و اضافه میکند که:

« ... من اگر اهل ایمان و عقیده نبودم ۲۰ سال با دولت دیکتاتوری جدال نمینمودم ، من با آن دولت جنگیدم، زندان رفتم و تحت نظارت درآمد و من وقتی آزاد شدم " که دولت شوروی در صحنه سیاست ایران دخالت کرد (مقصود اشغال شمال ایران در جنگ جهانی دوم است) پس دلیل ندارد که من بایک سیاست موافقت کنم و با سیاست " " دولت شوروی مخالفت نمایم. من رنجاندن و عصبانی کردن همسایگان بخصوص همسایه شمالی را بزرگترین خیانت میدانم و آرزومندم سیاسیون بزرگ آن دولت " " وسوسه و اغوای پاره ای ناصحین بدخواه را در دماغ خود راه ندهند و سعی کنند کماکان در قلوب مردم این مملکت راه یابند »

سپس با دعوت به اتحاد میگوید:

« ... من متأسفم که بعد از سقوط دیکتاتوری بجای اینکه سیاسیون این مملکت از تجارب گذشته عبرت بگیرند و به آزادی خواهان صدر مشروطیت تأسی کنند و از یک سیاست بتمام معنی ایرانی پیروی کنند و بجای اینکه نطق و قلم یعنی نعمتی را که در سایه مشروطیت تحصیل شده در راه دفاع از مصالح ایران بکار برند . . . عده ای شمال و عده ای جنوب را قبله حاجت خود ساخته اند و جار و جنجالی در این کشور راه انداخته اند که هستی ما را تهدید مینماید . من از هموطنان عزیزم تمنا میکنم بحال این ملت رحم کنند و قدری بخود بیایند و اگر دچار لغزشی شده اند استغفار کنند و متوجه باشند که امروز روزی نیست که ایرانی وارد درسیاست خارجی حیدرنعمتی شود **ما باید همه یکصدا شویم و از ما صدای غیر از صدای ایران در نیاید.**»

اکنون اگرچه با کمال تأسف مردم ایران در درونمرز، زیر سلطه جمهوری اسلامی ولایت مطلقه فقیه از نعمتی که در سایه مشروطیت تحصیل شده بود برخوردار نیستند و نمی توانند از آن نعمت در راه دفاع از مصالح ایران کوچک ترین بهره ای ببرند، اما ما ایرانیانی که در برونمرزی تعدادمان بین ۴ تا ۶ میلیون است در سایه زندگی در غربت می توانیم از نعمت

آزادی نطق و قلم در راستای مصالح ایران به دفاع برخیزیم. ما می توانیم همانطور که زنده یاد دکتر محمد مصدق در آذرماه سال ۱۳۲۳ به ملت ایران پیشنهاد میکرد « جار و جنجالی» را که هستی ما را و میهنمان را تهدید می کند به دور اندازیم، و می توانیم تمنای مصدق بزرگ را به یاد آوریم که گفت:

« من از هموطنان عزیزم تمنا میکنم بحال این ملت رحم کنند و قدری بخود بیایند و اگر دچار لغزشی شده اند استغفار کنند و متوجه باشند که امروز روزی نیست که ایرانی وارد سیاست خارجی حیدر نعمتی شود **ما باید همه یکصدا شویم و از ما صدائی غیر از صدای ایران در نیاید.**

محمد حسینی

شهریور ۱۳۸۹ – سپتامبر ۲۰۱۰